WEEST PARAAT

REDACTEUR JAN SCHAAP

Redactie en Administratie
Billitonstraat 26, Den Haag
Tel. 554392

JAARGANG 18
MAART 1934
No. 3

OP DEN UITKIJK EN AAN HET ROER

Wanneer ik in den loop der jaren iets van beteekenis voor de padvindersbeweging in ons vaderland heb kunnen tot stand brengen, dan werd mij dit ruimschoots vergoed, door de wijze, waarop uit de Beweging en uit het land getracht is, mij op mijn 70sten verjaardag blijken van sympathie en waardeering te doen toekomen.

Een persoonlijke beantwoording van de massa brieven en telegrammen zou als „vrije tijdsbezigheid" reeds zooveel tijd vorderen, dat ze voor een groot deel als mosterd na den maaltijd zoude komen, en daardoor haar doel zoude missen. Ik zal dus naar een andere oplossing moeten zoeken en vertrouwen, dat zij, die mij kennen, wel begrijpen zullen, dat dit door de omstandigheden geboden werd.

Aanvankelijk heb ik tegen een „huldiging" van mijn persoon opgezien als tegen een operatie, die ik had te ondergaan! Dat was gemis aan zelfvertrouwen, vrees voor de mogelijkheid, dat ik er in mijn binnenste verkeerd op zou reageeren, en daardoor de kracht verliezen om voor de Beweging nog wat te zijn. Maar ik kan met dankbaarheid constateeren, dat ik de operatie goed doorstaan heb, en ook, dat ik er mij bijzonder over verheug, dat nu toch wel de schellen van de oogen zullen moeten zijn gevallen van hen, die het onverbrekelijk verband tusschen B.P.'s spel van Verkennen en de Belofte tot dusverre nog niet konden begrijpen.

Het vorige jaar nog door velen beschouwd als een kortzichtige, die scheuring en verdeeldheid verwekte, en thàns dit spontane antwoord van de jeugd! De toevloed is nog gestopt moeten worden, omdat geen kans meer gezien werd om op korten termijn zoovelen nog onder dak te brengen, anders waren er nog veel meer gekomen, zooals mij verzekerd is. Met groote dankbaarheid ben ik vervuld jegens al mijn trouwe medewerkers in de juiste vertolking van het spel. Hen hier met name te noemen zou een ongewenschte differentiatie ten gevolge hebben; zij mogen de voldoening smaken, evenals de overige en jongere leden van het leiderscorps, dat deze grootsche bezieling der jeugd, voor zoover die van menschelijk werk afhankelijk is, evenzeer door hèn als door mijzelf bevorderd is!

Dob, dob, dob, roepen de Welpen en dan blijft er voor de oudste Wolf geen andere uitweg, dan om hieraan uitvoering te geven metterdaad!

* * *

Waarom is de Padvindersbeweging een Vredesbeweging? Een Vredesbeweging en geen Vreesbeweging, waarin tal van zoogenaamde Vredesbewegingen ontaarden? Waarom staat zij vooraan in de bevordering der Christelijke beginselen?

Omdat zij, de zich onvermijdelijk uit het menschelijke leven ontwikkelende tegenstellingen op godsdienstig en maatschappelijk gebied in zooverre helpt overbruggen, dat ze niet tot haat en vijandschap kunnen uitgroeien. Dit middel is de gemeenschappelijke beoefening van het Spel, aan welks Regels wij allen ons te onderwerpen hebben, waardoor we een ideaal van „dienen" leeren nastreven en van trainen om te leeren „kunnen". Dit Spel, geconcentreerde ervaring van een leven vol toewijding, hulpvaardigheid en liefde, is door de jeugd van de meest verschillende landen met zulk een enthousiasme ontvangen, dat het op een openbaring geleek van Hooger Bestel!

Mijn streven om ter wille van de Katholieke jeugd, de aanvankelijke bezwaren der geestelijkheid tegen deelneming aan het Spel te overwinnen, deed mij het uiterste beproeven om die bezwaren te begrijpen en daarvoor een oplossing te vinden,

zonder dat het groote beginsel van vrijwillig aanvaarde tucht werd prijsgegeven. Die oplossing is verkregen door een federatie van twee vereenigingen onder één Nationaal Hoofdkwartier, dat de technische leiding verzorgt. Door de loyaliteit der Besturen tegenover elkaar, wordt de handhaving van het beginsel door de leiders over en weer gewaarborgd. Alhoewel deze oplossing niet geheel aan den organisatievorm, zooals Baden Powell die zich bij zijn stichting gedacht heeft, beantwoordt, was ze de éénige mogelijke om de medewerking der geestelijkheid te verkrijgen. Ze biedt het voordeel, dat door de organisatie der R. Katholieke jeugd in haar Kerk, de mogelijkheid werd geopend om in korten tijd een groote verbreiding van het spel onder de Katholieke jongens te verkrijgen. De hartelijke deelneming van de Katholieke jeugd aan dezen feestdag is voor mij een gloriepunt geweest, omdat ze het vertrouwen wettigt in de juiste toepassing van het spel!

* * *

Thans nog iets over de demonstraties, die over het algemeen aan hooge eischen beantwoordden, ondanks den beperkten tijd van voorbereiding. Nauwelijks een maand geleden zwichtte ik voor de argumenten van Kolonel Diemont omtrent het belang der Beweging, die ik als juist moest erkennen, nu de jeugd op een dergelijke geheèl onverwachte wijze op de voorstellen gereageerd heeft! Er zijn uiteraard altijd kleine storingen, die men achteraf jammer vindt. Zoo b.v. dat de muziek der Padvindersgroepen, die hunne instrumenten van verre meebrachten, ten einde hun training op dit gebied tijdens het défilé te kunnen toonen, niet steeds tot haar recht kon komen, aangezien het bezwaarlijk bleek, steeds weer de Koninklijke Militaire Kapel te onderbreken. Mijn jongste zoon, als oud padvinder, was daar zeer teleurgesteld over en veroordeelde mijn passiviteit in dit opzicht. Ik verdedigde mijne houding door te wijzen op de functie, die ik vervulde; een feestvarken behoort passief te blijven; voorts dat het beoefenen van art. 8, ons door omstandigheden opgelegd, toch ook wel van eenige waarde is!

* * *

Voor de vele bloemstukken, heb ik de vriendelijke gevers reeds bedankt, voor die van bestuurscolleges, heb ik dat nog niet alle leden afzonderlijk kunnen doen.

Thans zijn de cadeaux aan de beurt, waar ik voorloopig een enkel woord aan wil wijden; dan moge in de eerste plaats genoemd worden een groot feest-album van Voortrekkers, in een zelfvervaardigde, kunstig leeren band, samenbindend de kunstig bewerkte bladen, op beknopte, smaakvolle wijze, de geschiedenis en de verschillende verrichtingen van de stammen aanstippend. Bravo en hartelijken dank, Voortrekkers! Wat een kracht kan er van een gezonde, actieve voortrekkersbeweging voor de toekomst uitgaan! Ik zal dit album voorloopig op het Hoofdkwartier ter bezichtiging deponeeren.

Een album van de Redactie van de Spaarnespatters, bevattende bladen van die groep, voorts een groot aantal kaarten, geteekende bladen, een op berkenbast van patrouilles en afzonderlijke padvinders en mooie producten van handenarbeid van de jachtbuit van de verschillende welpen uit Arnhem en Nijmegen, omdat ze niet naar Den Haag konden komen, wijl de Akeela's het spoor te lang vonden voor hunne pooten!

Onder deze jachtbuit dient vermeld een, met wolvenmotieven versierde papierbak, (ter vervanging van mijn halfversleten papiermand, dadelijk in gebruik genomen), een met wolvenmotief versierde plaat voor de meest voorkomende telefoonnummers, idem boekensteunen, brievenhouder, alle doelmatigheden voor mijn kamer, met een aardig versierde en geteekende oorkonde van de Welpen uit het District Arnhem van den navolgenden inhoud:

„AAN ONZE HOOFDVERKENNER.

„Graag zouden wij allen, uit onze jachtgebieden het spoor „naar Uw hol hebben gevolgd, om in de stille maannacht „U toe te huilen als de grootste, meest wijze, oude Wolf.

„Maar het spoor is te lang voor onze pooten; zoo zeiden „onze Akeela's. Daarop klonk van de Raadsrotsen het „„Ziet toe", en trachtten wij U iets van onze jachtbuit

„te schenken, zoodat gij ons toch zult aanwezig voelen.
„Door alle jachtvelden zal echter de naam van de oudste
„Wolf klinken, en allen zullen een oogenblik op hun spoor
„stilhouden en wenschen, dat Uw stem nog lang van de
„raadsrots over heel de Hollandsche Rimboe moge
„klinken!"

Van de Eindhovensche Groepen nog een reusachtige, bijzonder smakelijke Brabantsche koek, mij gezonden door Oubaas van Moorsel; Oud-Hopman Dieperink van Groep 7 te Rotterdam, thans eigenaar van Maison Hunink, Juliana van Stolberglaan 230 alhier, heeft mij een verrassing bereid, mede namens Groep 7 en zijn meisje, mej. G. v. d. Kuy, oud-Welpenleidster van genoemde groep, in den vorm van een groot getal 70 in banket.

Toen ik „Maison Hunink" opbelde om nadere informaties in te winnen, kreeg ik van den Heer D. het navolgende bescheid: Het was heelemaal niet zijn bedoeling om bedankt te worden, want zij hadden juist behoefte om mij te bedanken voor hetgeen ik voor onze Beweging gedaan had en waren erg blij dat ik het aanvaard had!

Wat heeft men toch aardige menschen in alle kringen der bevolking. Hulde aan een Beweging, die aardige onbaatzuchtige menschen aantrekt!

* * *

Uit de bladen heeft men de verschillende toespraken gedurende het diner kunnen lezen, die een verheugend bewijs van de groeiende waardeering voor de padvindersbeweging leveren en wel in de eerste plaats van de zijde der Regeering. De mij verleende onderscheiding moet ook opgevat worden als een blijk van waardeering voor de padvindersbeweging in dengene, die haar vertegenwoordigt.

Een glanspunt tijdens den maaltijd was het binnentreden der nieuwe afdeeling Amsterdam, omdat het telaat werd voor hun demonstratie in de tooneelzaal. Met eenige ontroering werd deze demonstratie aangehoord uit de Hoofdstad des lands; Amster-

dam, eenmaal het centrum, van waaruit het ongerepte spel, zooals B. P. het gegeven heeft, over het land werd verspreid! Eerst een yell, die insloeg, de nabootsing van het geluid bij het heien:

Rrrrrrrt ..... Bom!
Rrrrrrrt ..... Bom!
Palen heien! Woorden mijen!
Hoofdstad! IJ!
Trouw blijven wij!

en toen een vierstemmig Zuidafrikaansch lied met Hollandsche woorden van den volgenden inhoud:

TROUW.

Padvinders zijn wij in vrije saamhoorigheid,
Wij zijn gebonden door een heiligen band.
Heel d' Wereld rond vormen wij een verbond van trouw,
Trouw aan de plicht, aan God en Vaderland.
Hoog onze Wet,
Wij houden haar steeds onbesmet.
Wij zien omhoog en wij vragen kracht,
Kracht, die uit de kracht van Hooger macht ontsproten is,
Houdt ons paraat voor de zwaarst' opdrachten.

Wij zullen trachten dit bijzondere wijdingslied op de gramophoonplaat vast te leggen en zoo van uit Amsterdam weer evenals van ouds inspiratie te laten uitgaan voor de Beweging. Hulde Mak! Nog veel moeilijkheden voor den boeg, maar niets maakt het leven zoo mooi, als deze te leeren overwinnen. Met de samenstelling van het nieuwe afdeelingsbestuur is wederom een mijlpaal bereikt op den weg naar goede toekomst.

* * *

Met spoed zal aan de voorbereiding voor de Kampeergelegenheid op „Duinrell" gewerkt worden, en hopman Spijkerman zal er van af 1 April gaan wonen als vertegenwoordiger van het Hoofdkwartier. Gehoopt wordt, dat we alsdan zoover gevorderd zullen zijn, dat het kampeeren een aanvang zal kunnen nemen. Zooals reeds vroeger werd medegedeeld, zal er een retributie-

recht van *f* 0.10 per jongen en per nacht geheven worden, ter verkrijging van een vergunningskaart. Getracht zal worden om ook op „Duinrell" de noodige accomodatie te maken voor de training in 1ste klasse-eischen.

* * *

Wie het voorrecht heeft gehad bij de begrafenisplechtigheid van wijlen Koning Albert I van België tegenwoordig te zijn, moet wel diep getroffen zijn geworden, door de gevoelens van trouw en eerbiedige bewondering, waaraan de saamgestroomde volksmenigte door hare houding uiting gaf — een zonderlinge gewaarwording, die geweldige menschenmassa achter de rij van soldaten, en die stilte! De omstandigheden waren ook wel bijzonder gunstig voor dit zeldzame verschijnsel.

Een vorst, die in dagen van groote beproeving met zijn volk geleden, de gevaren in de loopgraven met zijn soldaten gedeeld en de verdediging tot het uiterste op het laatste stukje Belgisch grondgebied geleid had en een tocht naar een sportdemonstratie enkele uren wilde onderbreken, óf met de bedoeling om zich zelf nog eens te trainen op een steile rotspartij, die daarvoor door de Belgische Alpenclub was aanbevolen, óf om deze te onderzoeken omdat hij twijfel koesterde, omtrent hare betrouwbaarheid. Het was een oefenterrein, dat hij reeds enkele malen met hetzelfde doel had bezocht.

Het noodlottig ongeval, dat hem daarbij overkwam, deed de beste emoties opwellen, die in een volk leven. Ze werden veroorzaakt door heldenvereering en waren daardoor voor het volk zelf van onschatbare waarde. *

Uit het Nationaal Hoofdkwartier

Afkortingen: W.: Welpenleid(st)er; A.W.: Assistent Welpenleid(s)er; V.: Verkennersleider; A.V.: Assistent Verkennersleider; V.T.: Voortrekkersleider; V.T.: Voortrekkersleider; G.: Groepleider.

VOLMACHTEN TOEGEKEND:

Alkmaar: G.: J. H. van den Berg Jr., 1ste, G. en V.: B. Eekhoff, A.V.: P. H. Oldenboom, A.V.: G. Mulders, 2de;

Amersfoort: W.: Mej. A. A. van Zeijst, 2de;

Amsterdam: G. en V.: G. Ch. Vandenbroucke, 9de C.J.M.V., A.V.: E. Bavius, 16de C.J.M.V.;
Arnhem: A.V.: W. Wijnaendts van Resandt, Velpsche Woudloopers;
Bilthoven: W.: Mej. J. A. Schwartz, 1ste;
Dordrecht: A.W.: Mej. W. H. van Sprang, 1ste;
Driebergen: W.: J. C. Ludeker, 1ste;
Eindhoven: G. en V.: H. Garvelink, 2de, G.: H. de Hoog, V.: J. H. Abbink, A.V.: J. Hellenthal, 3de C.J.M.V.;
's-Gravenhage: A.V.: H. L. Wagemans, 4de C.J.M.V., A.V.: H. J. Daniëls, 7de C.J.M.V., A.V.: L. Lavaleije, 9de C.J.M.V., A. J. D. de Winter, 17de, G. en W.: R. Stigter, A.W.: Mej. N. Voorbach, 19de C.J.M.V., W.: Mej. E. van de Water, 31ste CJ.M.V.;
Haarlem: A.V.: A. Blik, 10de;
Heerlen: V.: E. A. van Selms, A.V.: C. Kooijman, 1ste C.J.M.V.;
Den Helder: W. en A.V.: C. Snijden, 1ste;
Hoorn: G. en V.T.: A. W. Goetmakers, 1ste;
Leerdam: G. en V.: W. H. Cornelissen, 1ste;
Leiden: A.W.: Mej. C. J. Wakka, 4de;
Rotterdam: A.V.: H. Koelega, A.V.: C. J. W. van Ouwerkerk, 16de, W.: Mej. S. J. van Krimpen, 21ste C.J.M.V.;
Slochteren: G. en V.: H. Bakker, W.: Mej. W. J. van Koppenhagen, A.W.: Mej. G. H. L. Ch. Thomassen à Thuessink van der Hoop van Slochteren,
Utrecht: A.W.: J. C. L. Flentge, 4de;
Zaandam: W.: Mevrouw A. J. W. M. Nieuwenhuizen-Terlingen, 1ste;

VERVALLEN VOLMACHTEN:

Alkmaar: G.: Mr. D. Bosscher, 1ste;
Almelo: W.: G. J. Vermeulen, A.V.: H. G. Nijland, 1ste;
Amersfoort: A.W.: Mej. A. de Beaufort, 2de;
Amsterdam: A.W.: J. Schooneveldt, 14de;
Bloemendaal: A.W.: Mej. E. Wolterson, A.V.: R. Marsman, 1ste;
Bilthoven: A.W.: Mej. J. A. Schwartz, 1ste;
Deventer: A. V.: A. C. Gormans, 2de;
Dordrecht: A. W.: Mej. H. B. Kool, 4de C.J.M.V.;
Driebergen: A.W.: J. C. Ludeker, 1ste;
Eindhoven: G. en V.: Mr. A. Fens, A.V.: H. Garlevink, G. en V.: A. J. Koster, 3de, A.W.: Mej. E. C. Bastiaanse, 4de C.J.M.V.;
Gouda: G. en V.: J. H. A. Mulder, 1ste;
's-Gravenhage: A.W.: Mej. E. van de Water, 4de C.J.M.V., A.V.: H. J.

Weimar, 8ste CJMV, A.W.: R. Stigter, 9de CJMV, V.T.: G. W. C. Baron van Hoevell, 11de, V.: A. J. D. de Winter, 23ste;

Hoorn: G.: J. Homan, V.T.: J. Ph. Zwaan, 1e;

Leiden: G. en V.: Chr. Piket, 6de;

Rotterdam: G. en V.: J. Pieterse, 8ste, A.V.: C. Postema, 10de, G. en V.: F. C. G. van Anrooy, 14de, A.V.: P. L. Weeber, 20ste, A.V.: J. de Bruin, 25ste;

Schiedam: A.V.: A. J. M. Bliek, 1ste;

Utrecht: W.: Mej. E. A. Pieper, A.V.: C. A. Feenstra, 4de;

Zaandam: A.W.: Mej. A. J. W. M. Terlingen, 1ste;

VOLMACHTEN COMMISSARISSEN.

Uitgereikt:

L. Questroo, A.D.C. voor Voortrekkers, District Leiden,

BESTUURSVERGADERINGEN.

5 Februari 1934.

Besproken wordt de huisvesting van den Kampleider en de helpers op het Buitencentrum te Ommen, gedurende den kamptijd; besloten wordt Ada's Hoeve, de kleine boerderij ter beschikking te stellen van de kampstaf en dit huis niet meer als Welpen-kamphuis te verhuren.

Besproken worden de depôts 's Hertogenbosch en Amsterdam van de afdeeling Verkoop; voorts wordt besproken de bewerking van den film „The Woodpigeon Patrol" voor Nederland. De vergadering geeft echter de voorkeur aan de uitgave van een oorspronkelijken Hollandschen padvindersfilm.

12 Februari 1934.

Besloten wordt aan de afgescheiden afdeeling Amsterdam toestemming te verleenen tot het wijzigen van de statuten, aangezien daarin thans is opgenomen, dat de doelstelling der vereeniging is, het verbreiden van het Spel van Verkennen, in een door deze vereeniging het meest geschikt geachten vorm voor Nederland.

De Voorzitter deelt mede, dat voor de nieuw opgerichte afdeeling Amsterdam thans een afdeelingsbestuur is gevormd.

Besloten wordt het huis waarin het Hoofdkwartier thans is gevestigd per 1 Juli 1934 op te zeggen en uit te zien naar een ander pand, dat meer ruimte biedt en geschikter is ingericht en gelegen voor de afdeeling verkoop.

Besproken wordt het Buitencentrum. Besloten wordt de Heer Wijt te Zwolle, die tien jaar achtereen het terrein „Gemoelak" voor het kampeeren van de cursuspatrouilles beschikbaar heeft gesteld en aan dokter Warnsink, geneesheer te Ommen, de swastika toe te kennen.

Voorts wordt besloten met het departement van Waterstaat in overleg te treden inzake het doen aanbrengen van een drietal zwemplaatsen aan den oever van de Vecht, benoorden het Kampterrein Ada's Hoeve.

26 Februari 1934.

Besproken wordt de oprichting eener nieuwe afdeeling te Groningen, reorganisatie van enkele andere afdeelingen.

Besproken wordt het kampterrein Duinrell, voorziening in de leiding der afdeeling verkoop, in verband met het verzoek om ontslag van den Heer Reenalda.

Besloten wordt den Heer Koot, bij gelegenheid van zijn bezoek aan den Voortrekkersleiders cursus op Gilwell Park in de gelegenheid te stellen, het Voortrekkers-werk en de organisatie ervan, in Engeland te bestudeeren.

5 Maart en 12 Maart 1934.

Besloten wordt een gramofoonplaat te doen vervaardigen van het lied „Trouw", door het koor van de Amsterdamsche jongens en leiders op 10 Maart in den Dierentuin te Den Haag gezongen, om te bevorderen, dat dit lied als wijdingslied in de vereeniging ingang zal vinden.

Besloten wordt de Commissarissen bijeenkomst, oorspronkelijk in Mei te houden, uit te stellen tot Juni, met het oog op de Patrouille-wedstrijden te Ommen.

Besproken worden de Balans, Winst- en Verliesrekening der vereeniging en van de afdeeling Verkoop en de begrooting voor 1934.

Besproken wordt de financieele propaganda voor de vereeniging en de grondslag, waarop contracten met leveranciers voor de afdeeling verkoop in 't vervolg zullen worden gesloten.

WAARSCHUWING.

De Districts Commissaris voor 't Gooi waarschuwt tegen zekere Wim Lasthuyzen, die niet meer bij de N.P.V. aangesloten, zich als lid blijft uitgeven en in uniform padvindersuitvoeringen e.d. bezoekt.

ONZE HOOFDVERKENNER

8 MAART 1864 – 8 MAART 1934

Onze Hoofdverkenner is 70 jaar geworden en wij, zijn leidsters, leiders en jongens van het Nederlandsche padvinderscorps, willen zijn zeventigsten verjaardag met vreugde en feestelijk herdenken. Wij zijn zoo verheugd en God zoo dankbaar, dat wij hem gezond en wel in ons midden hebben en dat hij nog steeds met krachtige hand ons padvindersschip, om de woorden van het verjaringsliedje te gebruiken, in den koers laat loopen.

De Hoofdcommissaris droeg mij op dit artikeltje te schrijven, maar ik heb mij er niet aan gewaagd, alvorens den Hoofdverkenner te spreken over den geest, waarin dit zou geschieden. Want ik was ervan overtuigd een schaduw te werpen op dezen dag van zonnige hartelijkheid en feestelijkheid, indien ik mij aan een hem onaangename wijze van persoonsvereering zou schuldig maken.

„Ja amice," zei de Hoofdverkenner, „ik zie hier nu niet zoo'n voor de hand liggende aanleiding in voor een huldiging. Als men lang genoeg leeft, wordt men zeventig jaar. Maar men heeft mij gezegd, dat het in het belang der Beweging is, en daarom heb ik mij eraan onderworpen."

En ik heb daarop geantwoord: „de omvang van deze huldiging is niet van het Hoofdkwartier. Zeker, er is een bescheiden initiatief genomen, doch sinds dat oogenblik holt het Nationaal Hoofdkwartier met zijn tong uit den mond achter de aantallen aan. Ze komen bij duizenden uit alle deelen van ons land, en dat in dezen moeilijken tijd, om enkele oogenblikken met U samen te zijn, om door een yell of een lied hun gemoed te luchten, en van hun dankbaarheid voor Uw leiding te getuigen. Alles gebeurt in den grootsten eenvoud. Tegenover de kosten en ongemakken van de reis wordt weinig anders of niets geboden dan de gelegenheid om rondom U, onzen Hoofdverkenner, saam te komen. Het zal de grootste padvindersbijeenkomst zijn, welke ons land heeft gekend en zeker de meest spontane."

Ik heb het groote voorrecht gehad om vanaf het eerste oogenblik, dat de Hoofdverkenner in onze Beweging kwam, met hem samen te werken en ik zag dat deze spontaniteit, deze in onze gelederen haast ongekende geestdrift, hem deed verzoenen met iets, wat hij eerst beschouwde als een bloote plicht, een noodzakelijk kwaad.

Want deze huldiging zou écht zijn, rechtstreeks opgeweld uit het hart van allen, die met recht den padvindershoed of de Welpenpet dragen.

En echtheid, waarheid en eenvoud, die zijn in de allereerste plaats voor onzen Hoofdverkenner de toets voor de waarde der dingen. Van hoe groot belang de indrukken zijn, welke we in onze jeugd opdoen en het voorbeeld, dat ons wordt gegeven, blijkt wel uit den grooten eerbied, waarmede hij spreekt over zijn vader, indertijd burgemeester van Wijhe (de geboorteplaats van den Hoofdverkenner). Hoe vaak haalde hij niet, als er moeilijkheden

waren, uitspraken of voorbeelden aan van zijn vader die, ongeacht maatschappelijke rang of stand, eerbied had voor hen, die met hart en ziel hun werk zoo goed mogelijk deden zooals hij zelf eveneens deed en bijvoorbeeld op dezen grond groote achting had voor een eenvoudigen kopergieter.

Dat het voorbeeld van zijn vader grooten invloed heeft gehad op het leven van onzen Hoofdverkenner, is duidelijk. Het gaf hem in zijn afwisselende, vaak gevaarvolle, later zeer verantwoordelijke loopbaan een vasten koers: het mijden van grootsprekerij en schijn, het puren naar innerlijke waarheid en waarde, het doen van zijn plicht zonder beschouwing van eigen voordeel, gemak of veiligheid.

Het is dus geen wonder, als we onze Padvinders-Beweging even beschouwen in verband met de persoonlijkheid, welke haar heeft gesticht en uit wiens levensondervindingen ze is ontstaan, dat het Verkennen van Baden Powell voor zijn Nederlandsche organisatie in onzen Hoofdverkenner een leider vond, wiens karakter zich volledig aansloot aan de methoden en idealen van onze training. Deze leiding dateert van 31 October 1920, doch alvorens ik hierover nog eenige woorden schrijf, zal ik in het kort eerst enkele bijzonderheden noemen uit den levensloop van onzen jubilaris.

De Hoofdverkenner werd 8 Maart 1864 te Wyhe geboren. Na de gewone school te hebben doorloopen, koos hij het zeemansleven en werd hij in 1879 adelborst aan het Koninklijk Instituut voor de Marine te Willemsoord, dat hij op 2 Augustus 1883 verliet als adelborst 1e klasse, waarmede het eigenlijke zeemansleven begon. Op 16 Octboer 1885 werd hij luitenant ter zee 2e klasse en op 21 October 1895 luitenant ter zee 1e klasse. Op 16 November 1906 Kapitein-Luitenant ter zee, op 26 Aug. 1911 Kapitein ter zee (kolonel) op 16 Juli 1917 Schout-bij-Nacht en op 15 Augustus 1922 Vice-Admiraal. Gedurende al die jaren leidde hij, als alle zee-officieren, die niet tot de vaste baantjes-gasten behooren, een leven van va-et-vient, dàn in het Vaderland, dàn in de tropen, dàn op de een of andere zeereis, om in den vreemde te laten zien, dat wij er nog waren.

Hij maakte in Indië natuurlijk allerlei expedities mee en werd in 1904 wegens zijn houding en beleid voor Flores en Andonara, gedecoreerd met de Militaire Willemsorde. Met een enkel woord willen we hiervan nog iets meer vertellen. Hij werd met zijn schip gezonden naar het eiland Flores, waar een opstand was uitgebroken tegen den vorst, met het gevolg, dat de opstandige benden het land afstroopten, al plunderende en brandstichtende. Na een paar tochten met de landingsdivisie, waaraan drie secties inlandsche politietroepen waren toegevoegd, werd hieraan een einde gemaakt. De eerste tocht, onder aanvoering van een officier, mislukte door gebrek aan goede leiding en discipline. De resident, die reeds bezwaren had gemaakt tegen deze gevaarvolle onderneming, zag zich hierdoor in zijn meening gesterkt, doch kapitein Rambonnet had het woord „opgeven" niet in zijn woordenboek. Hij nam thans zelf de leiding en spoedig was het Nederlandsch gezag

De huldiging van Hoofdverkenner Rambonnet op 10 Maart 1934. Z.K.H. de Prins en de Hoofdverkenner op het podium, gedurende het defilé, op het Malieveld, Den Haag

erkend, zoodat de geschillen berecht konden worden door den resident.

Veel erger was echter de toestand op het oostelijk van Flores gelegen eiland Andonara, waar de heidensche bergbevolking onder leiding van een woelziek en heerschzuchtig hoofd vanuit hare, met steenen wallen omgeven kampongs op de helling van den vulkaan „Boleng", de kampongs aan de kust voortdurend met aanvallen bedreigde, brandschatte en zich aan de ongelooflijkste wreedheden en martelingen tegenover gevangen genomen tegenstanders te buiten ging. Hier hielp geen machtsvertoon, hier werd eenvoudig geen inmenging geduld en er schoot niet anders over dan de versterkte kampongs in het binnenland met geweld te nemen. Er zou evenwel niet op afdoende wijze een einde aan den wantoestand gemaakt kunnen worden, alvorens men het roerige en strijdlustige hoofd zelf in handen had. Deze had zich met zijn manschappen verschanst in een versterking, welke als een arendsnest hoog boven op de rotsen lag en slechts bereikbaar was langs een steil en open rotspad. Met levensgevaar verkende onze Hoofdverkenner zelf de situatie; zóó gevaarlijk was de toestand, dat enkele minderen hem moesten verzoeken zich niet zoo bloot te geven. Onder hevig geweervuur, terwijl de kogels links en rechts van de manschappen en hun commandant tegen de rotsen kletterden, werd het pad beklommen, de stelling genomen en het oproerige Hoofd eigenhandig door onzen Hoofdverkenner gegrepen en gearresteerd. Het Hoofd werd gebonden en naar het schip gevoerd, waar hij den heelen nacht zóó lag te brullen en tekeer ging, dat niemand aan boord een oog kon dichtdoen. Toen dit was geschied gaven de Hoofden van de kuststaatjes uitbundig uiting aan hun dankbaarheid en het voornaamste Hoofd kwam aan boord om zijn eerbied te betuigen voor onze Koningin, die aan de verschrikkelijke toestanden een einde had gemaakt en, zoo zeide hij, toch maar vèr uitstak boven alle radja's van den Archipel. Ze kwamen den commandant op het hart drukken om er toch voor te waken, dat het aan boord gevangen Hoofd niet ontsnappen zou, beweerden dat hij een duivel was, die zwemmen en vliegen kon enz. Commandant Rambonnet stelde hen gerust en verzekerde hen, dat er van ontvluchten geen sprake kon zijn.

Van 29 Augustus 1913 tot Juni 1918 was onze Hoofdverkenner Minister van Marine in het Ministerie Cort van der Linden en in dien tijd ad interim Minister van Koloniën en Oorlog. Waar dit artikel in de eerste plaats geschreven is voor de jongensleden van „De Nederlandsche Padvinders", zullen we, zonder ons verder te verdiepen in feiten, slechts constateeren dat juist die jaren aan de zittende Regeering hooge eischen stelden van wijs beleid, tact, koelbloedigheid, doch ook van morcelen moed en vastberadenheid, en dat de portefeuilles, welke in handen waren van Minister Rambonnet, uit den aard der zaak ten nauwste verband hielden met dreigende internationale conflicten als gevolg van den oorlogstoestand in Europa. Ook uit deze moeilijke en verantwoordelijke periode van zijn loopbaan zouden

Z.K.H. PRINS HENDRIK EN DE HOOFDVERKENNER INSPECTEEREN DE GROEPEN

vele voorbeelden van zijn karaktervastheid, zin voor eenvoud en waarheid, en oud-Hollandsche fierheid en plichtsbesef zijn te noemen in zijn strijd naar buiten voor de belangen en de eer van ons land, en naar binnen tegen een groeienden geest van vrees en defaitisme. Het is hier evenwel niet de plaats om ons op politiek gebied te begeven.

Na zijn aftreden als Minister wilde de Hoofdverkenner zich rustig ergens buiten vestigen. Reeds waren voorbereidingen getroffen voor den aankoop van een huis in Oosterbeek, toen Hare Majesteit hem benoemde tot Lid van den Raad van State.

Deze benoeming bleek achteraf een belangrijke gebeurtenis te zullen zijn in de ontwikkeling van de padvindersbeweging in Nederland. Het lag geheel in het karakter van Z.Exc. Rambonnet om zijn gevoelens van dankbaarheid voor deze benoeming jegens onze Koningin tot uitdrukking te willen brengen door een daad, waarmede hij zijn werkkracht, ervaring en positie vrijwillig in dienst wilde stellen van 's lands maatschappelijk belang. Dit was dan ook de bewcegreden, dat hij het voorzitterschap van „De Nederlandsche Padvinders" op 31 October 1920 aanvaardde.

Inderdaad was er in dien tijd voor een zoo algemeen bekende en geachte persoonlijkheid als Z. Exc. Rambonnet een dergelijke innerlijke drijfveer noodig, om de leiding van „De Nederlandsche Padvinders" op zich te nemen; voor een man van zijn positie was het niet minder dan een daad van zelfverloochening.

Reeds tien jaren voor dezen datum was Baden Powell's Spel van Verkennen met groote geestdrift door de Nederlandsche jeugd ontvangen, doch zooals overal elders, moest aan dit spel door een organisatie van besturen en leiders leiding worden gegeven. Wel voelde men intuïtief, dat het hier een Beweging gold met groote en bijzondere waarden voor de vorming van het karakter, maar intuïtie alleen, het onbewuste aanvoelen, schiet tekort als het aankomt op vormgeving, organisatie, propaganda en vooral: training. Dan is het noodig, dat er leiders zijn die de grondbeginselen in hun volle diepte en omvang bewust zien, deze innerlijk als „waarheden" weten en den geest van hun tijd voldoende kennen voor een doeltreffende en zuivere toepassing.

Zeker, er waren enkele leiders die misschien aan deze vereischten voldeden en met mannenmoed bleven blazen op het kleine smeulende vonkje van Baden Powell's geest in de Nederlandsche Padvindersbeweging, doch we aarzelen niet hen uitzonderingen te noemen. Doch zeer zeker was er geen man van gezag, van erkend algemeen gezag onder het Nederlandsche volk, die met voldoende zeevaartkunde in den padvindersgeest, het roer in handen had om het schip der N.P.V. tusschen de klippen en zandbanken door te koersen.

En het vaarwater der jeugdbeweging was bezaaid met dergelijke klippen en zandbanken. Elk schip, dat in dit water kwam, werd in die

dagen in de zuigende stroomingen getrokken van leuzen, sentimentaliteit, rethoriek, defaitisme, jeugdzorg, intellectualisme en aanbidding van het schoolsche. Een sentimenteel humanisme was, met schoolsche encyclopedische kennis, het hoogste, wat men zich voor de jeugd denken kon en alle wezenlijke opvoeding tot moed, paraatheid en vaderlandsliefde werd minachtend gesignaleerd als barbaarsch, oppervlakkig en militairistisch. De padvindersbeweging was in die dagen al blij tot „de jeugdbeweging" te worden gerekend en verontwaardigd, als haar berichten in de pers door onbewust goedvoelende journalisten onder „Sport" in plaats van onder „Jeugdbeweging" of „Onderwijs en Opvoeding" werden gepubliceerd. Het spreekt vanzelf, dat haar eigen karakter niet tot zijn recht kwam en dat zij in die jaren werd vertroebeld door elementen, welke haar in wezen totaal vreemd zijn en welker bestrijding feitelijk nog tot op den huidgen dag voortduurt.

En was het wonder dat vooraanstaande menschen in ons land, de mannen die zich door karakter en maatschappelijke ervaring hadden weten op te werken tot persoonlijkheden van algemeen gezag, de mannen, die met levensgevaar en groote persoonlijke offers hadden medegewerkt aan de handhaving en den bloei van het Koninkrijk der Nederlanden, zich verre hielden van jeugdbeweging en padvinderij en deze beschouwden als vallende buiten hun sfeer van belangstelling. Bovendien had de padvindersbeweging zich door toedoen van eenige „wilde organisaties", zonder behoorlijke contrôle op de leiding, zich een slechte reputatie verworven.

Ik releveer dit om des te duidelijker te doen uitkomen, hetgeen sommigen van ons, die eerst later in de Beweging kwamen, misschien anders niet zouden beseffen, dat het inderdaad voor een man als onzen Hoofdverkenner een groote opoffering beteekende zijn naam te geven aan onze Beweging en er de leiding van te nemen.

Zijn eerste optreden was een voorzichtig verkennen, het zoeken van de smeulende vonken, het vormen van een klein team met enkele medewerkers. Dan zelf-training in alles wat des Verkenners is, observatie en deductie, het herkennen van vogelgeluiden, kampeeren. Op St. Jorisdag een daad van moed: voor het eerst een sprong van den hoogsten springtoren in het zwembassin (op zijn 65e jaar). En hij betreurt het zelf geen troep te kunnen nemen door den omvattenden arbeid voor de vereeniging in haar geheel; of liever: we moesten het hem op die gronden ontraden, anders was het nog gebeurd. Dan: een zeer zorgvuldige bestudeering van de werken van den Chief Scout met, zoovaak de gelegenheid zich bood, persoonlijke aanraking en uitwisseling van gedachten met den Chief Scout der geheele wereld. Verder: de instelling van een geregelde training voor de leiders en de instelling van een Buitencentrum voor de vereeniging. En inmiddels het ordenen der financieele aangelegenheden en het vormen van een fonds, zoodat alle werk op een vastere basis kwam en de continuïteit verzekerd was.

Zoo werden de eerste stappen gedaan, langzaam en moeizaam, zonder

opwindende artikelen of op effect berekende toespraken. Integendeel: De door leuzen en rethoriek afgestompte geesten begrepen en waardeerden, vooral in het begin, zijn strak-gestelde opstellen, zijn sobere woorden vol geconcentreerde levenservaring, weinig of niet. En toch ging het vonkje meer en meer gloeien en begon het vuurtje te vlammen. Doch dit geschiedde enkel en alleen door het onzegbare, dat uitgaat van een waarachtig leider, van een rechtschapen en groot man.

We noemen het hier nog eenmaal: alleen zij, die dicht bij hem werkten, weten echter met welk een miskenning vaak dit alles gepaard ging in zijn kringen, door welke zure appels hij moest bijten in zijn harden en bitteren strijd, om onze Beweging te krijgen op de plaats, welke zij als schepping van een genie als onze Chief Scout is, verdient. Om dit te kunnen waardeeren, moet men aan de hand van eigen ervaring een vergelijking kunnen trekken tusschen de Nederlandsche padvinderij in 1920 en b.v. de positie, welke ons Nationaal Kamp in 1932 innam in het maatschappelijk gebeuren.

Natuurlijk bewoog deze ontwikkeling de Beweging naar een conflict. In den winter van 1926 werd van een vereenigingssecretariaat overgegaan naar een Nationaal Hoofdkwartier met centrale leiding. Het aannemen der nieuwe spelregels, het noodzakelijk wijzigen der statuten, teneinde uit de burgerlijke vereeniging met haar vergaderen en polemiseeren te komen en tot de organisatie van een hiërarchisch georganiseerd corps te geraken, tenslotte het invoeren der oorspronkelijk, ons door den Chief Scout gegeven Belofte, het ging alles in deze door de misopvattingen van vroeger jaren erfelijk belaste Beweging niet zonder strijd. Strijd naar buiten om de plaats te krijgen, welke we verdienen, strijd naar binnen tegen het denatureeren der Baden Powell Beweging.....

Voorwaar, nu we terugzien op deze veertien jaren zeggen we uit den grond van ons hart: alleen een man als Rambonnet kón dit volbrengen, en dat hij het wilde doen, dat hij werkte en streed, jongens, om jullie het èchte, spontane romantische en voor je later leven zoo belangrijke spel van verkennen te geven zooals de Chief dit bedoelde; dat hij voor de eer van onze Beweging zich miskenningen getroostte, zijn welverdiende rust opofferde en zijn werkkracht en invloed wilde aanwenden:

om voor dit alles onze dankbaarheid te uiten en dit te verbinden met het uitspreken onzer beste wenschen voor de komende jaren, daarvoor zijn we vandaag hier. En uit dit samenzijn met onzen Hoofdverkenner op dezen heugelijken dag, willen we weer de kracht putten om onze training in alle opzichten ernstiger ter hand te nemen en te trachten om tegenover God, ons dierbaar Land en onze medemenschen betere Padvinders te zijn. Als van dezen feestdag die inspiratie en aansporing uitgaan, dan eerst is het voor onzen Hoofdverkenner een feestdag welke hij niet „ondergaat", doch een feestdag welke zin heeft en waaraan hij voelt een actief aandeel te hebben.

LANG LEVE ONZE HOOFDVERKENNER !
LANG LEVE ONZE N.P.V. ! ! !

JAN SCHAAP.

DE HOOFDVERKENNER GEHULDIGD

De 10e Maart 1934 zal voor onzen Hoofdverkenner wel een onvergetelijken dag geworden zijn, want de huldiging, waartoe de Nederlandsche Padvinders zich spontaan gedrongen voelden, is geschied in een vorm, welke zich kenmerkte door hartelijkheid en grooten eenvoud en met een éénheidsgevoel, dat zeker dat van ons Nationaal Kamp nog overtrof. Dit alles maakte deze groote en grootsche huldiging tot een echte familiebijeenkomst, waarbij eigenlijk alles gemakkelijk liep omdat een ieder niet zichzelf zocht, doch het welslagen van het geheel.

Dit alles zal de Hoofdverkenner zeker hebben gevoeld toen hij daar naast Z.K.H. Prins Hendrik en met zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen, en omringd door tal van hooge autoriteiten en door zijn staf van Hoofdkwartiers- en Districts-Commissarissen, op het podium in het Malieveld die duizenden opgewekte jongens en leiders uit alle deelen van ons land zag voorbijtrekken.

Kranig defileerden de Voortrekkers en Verkenners met hun vlaggen en borden langs onzen Beschermheer en den Hoofdverkenner op de muziek van de Koninklijke Militaire Kapel, maar het meeste schik had een ieder, als steeds, weer in die drommen snaterende, oolijke Welpen, die gearmd in rijen van acht, langs huppelden en met hun petten zwaaiden en maling hadden aan alle décorum. Hoe frisch klonk bij den grooten horderoep rond hun Ouden Wolf de kreet van al die jonge stemmen: „Akeela, Wij Doen Ons Best!"

En al ging er wel iets verloren door de schemering, een machtig moment, iets echt karakteristiek „scouty", is en blijft altijd de groote stormloop, de rally: zoo'n stuk geestdriftige, levenskrachtige jeugd, dat komt aanbruisen als de branding van een woelige zee en dan opspat in een schuim van gejuich en daverend gejubel. Dat is zoo honderd procent een gaaf symbool van onze Beweging, die de gelegenheid schept uiting te geven aan de opborrelende vitaliteit en het brandend enthousiasme der jonkheid en hen toch binnen de perken houdt door discipline en zelftucht.

Na de rally maakte onze Koninklijke Beschermheer zich tot tolk van alle aanwezigen door onzen Hoofdverkenner met een korte, hartelijke toespraak te huldigen. Groot was het gejuich, toen Z.K.H. mededeelde, *dat het H.M. de Koningin had behaagd den Hoofdverkenner te bevorderen tot Commandeur in de Orde van Oranje-Nassau.*

Dat zulks geschiedde hier temidden der Padvinders-Groepen, mogen we opvatten als een bewijs, dat Hare Majesteit bij deze bevordering de verdiensten van onzen Hoofdverkenner door zijn arbeid in de Padvindersbeweging in aanmerking heeft genomen, en dus als een blijk van waardeering van onze geliefde Koningin voor onze Beweging. Laten we er hier

nadrukkelijk op wijzen, dat dit voor ons allen een krachtige aansporing moet zijn om deze waardeering te verdienen.

Vice Admiraal **Rambonnet** antwoordde hierop als volgt:

Koninklijke Hoogheid!

Ik ben u zeer dankbaar voor de vriendelijke woorden, die u wel tot mij hebt willen richten en u allen voor uw blijde begroeting.

Uwe Koninklijke Hoogheid heeft reeds vóór mijn intrede in de Beweging getracht belangstelling voor haar te wekken, en door zelf in padvinderstenue te verschijnen, die dracht in de oogen van het publiek helpen waardeeren.

Mijn taak is slechts geweest om de blijde boodschap, die de Chief Scout aan de jeugd van de geheele wereld gebracht heeft, zoo goed mogelijk te vertolken.

Wat in uw harten leeft is het sterkende voorbeeld van den man, die onlangs op 77-jarigen leeftijd tot tweemaal toe een levensgevaarlijke operatie heeft ondergaan en die, toen zijn krachten hem zulks maar even toelieten, een potlood ter hand nam om een karikatuur van zichzelf op zijn ziekbed te maken, met zorgvolle verpleegsters om hem heen en de dokter met een groot mes aan zijn ziekbed.

Ik ben diep getroffen door hetgeen ik dezer dagen heb mogen ondervinden, een ondervinding, die het vertrouwen wettigt, dat deze bijeenkomst voor ons allen een nieuwe spoorslag zal zijn om de padvindersbeweging hier te lande verder vooruit te brengen, tot heil van ons vaderland.

Leve de Koningin!

Hiermede kwam aan de bijeenkomst op het Malieveld een einde. Ondanks het trieste en gure weer, was deze huldiging van den Hoofdverkenner door ca. 5000 van zijn getrouwe padvinders-volgelingen volkomen geslaagd.

Aan het dagblad „Het Vaderland", dat steeds zooveel belang stelt in de padvindersbeweging in ons land, en van al haar belangrijke gebeurtenissen

uitvoerig verslag geeft, ontleenen we de volgende bijzonderheden betreffende de in den Dierentuin gehouden feestmaaltijd. Daar tooneelwerkzaamheden ons elders riepen, was schrijver dezer regelen geen ooggetuige.

De Prins, Hoofdverkenner, staf, hooge gasten als vice-president van den Raad van State, de ministers van Defensie en Onderwijs, de Engelsche gasten Mr. en Mrs. Waley enz., zijn daarop naar den Dierentuin teruggekeerd, waar een feestmaaltijd hen wachtte.

Z.K.H. had plaats genomen tusschen Staatsraad Rambonnet en Mevrouw Rambonnet. Naast Mevrouw Rambonnet was minister Marchant gezeten, waarna verder volgden de vice-president van den Raad van State, jhr. mr. Beelaerts van Blokland, major Waley die het Internationaal Bureau vertegenwoordigde en de burgemeester van den Haag, Jhr. Mr. Bosch, ridder van Rosenthal. Verder namen aan den maaltijd nog deel mr. dr. Donner, lid van den Raad der vereeniging en Dr. Beuns S.J., hoofdverkenners-geestelijke.

De tafelpresident, kolonel A. Diemont, ondervoorzitter van de N.P.V., hield een openingsrede, waarin hij allereerst Z.K.H. den Prins welkom heette namens de Nederlandsche Padvinders. In uw aanwezigheid, zei spr., mogen we weder een bewijs zien van Uw groote belangstelling voor het streven der padvindersbeweging. Het zij mij toegestaan hierbij uiting te geven aan de gevoelens van eerbied en onwankelbare trouw, die ons padvinders bezielen jegens H.M. onze geëerbiedigde Koningin, met de woorden: Lang leve H.M. de Koningin en haar Koninklijk Huis.

Hierna sprak Mr. van Kleffens, wiens rede we opnemen in de Maart-aflevering van „Weest Paraat", en die uitvoerig de ontwikkeling der Beweging onder leiding van den Hoofdverkenner naging en erop wees, dat te midden der wisselende stroomingen het karakter van zijn leiding ongewijzigd was gebleven, omdat hij steeds als taak had beschouwd, niet om den leiders zijn wil op te dringen, doch om hen te leeren willen van binnen-uit. Steeds is hij zijn koers trouw gebleven en die trouw werd gesteund door zijn geloof in het groote belang van het spel van verkennen voor de toekomst van individu en gemeenschap als tegenwicht voor de overwegend schoolsche opleiding, waarvan de tegenwoordige jeugd het slachtoffer is.

Minister Marchant sprak: — Het voorrecht, dat ik aanzit aan deze tafel, dank ik aan twee omstandigheden. De eerste en belangrijkste is, dat ik de eer heb een zwager te zijn van den jubilaris; de tweede, en dus niet zoo belangrijke is, dat ik minister ben van Onderwijs, K. en W. en daardoor de eer heb de regeering hier aan tafel te vertegenwoordigen.

Deze beide kwaliteiten, het spreekt vanzelf, geven mij onder deze omstandigheden het recht een kort woord te spreken. De spreker, die voorafging, heeft de kwaliteiten van den jubilaris zoo juist geteekend en ik was het er

volkomen mee eens, dat dictatoria en rethorica worden verafschuwd. Dictatoria en rethorica verafschuw ook ik volkomen. Dit is het punt van aanraking, dat ik heb met den vorigen spreker. Die heeft vermeld, dat de jubilaris paedagogie en rethorica niet wil. De gevaarlijkste menschen, die we op onzen levensweg kunnen tegenkomen, zijn paedagogen en menschen met rethorica, en daarom doet het mij zoo aangenaam aan, dat de jubilaris verlegen is, wanneer hij een rede moet houden. Dit pleit niet tégen hem maar vóór hem. In de padvindersbeweging komt het niet aan op praten maar op doen, en dan zijn we bij hem aan het juiste adres.

Ik wil niet op mijn zwager klinken; dat kunnen we aan anderen overlaten; maar ik moet op iets anders klinken, nm. op de Beweging zelf. En waarom kan ik dit met een gerust hart doen? De reden is niet ver te zoeken. We leven in een tijd van wanorde op allerlei gebied. De gedachte van vele menschen is alleen zichzelf te zoeken. We hebben dus behoefte aan orde en discipline en een geest van goede verhouding tusschen de menschen onderling, en het is het schoone doel der padvindersbeweging, dat zij discipline brengt en een geest van goede verhouding onderling.

Dat dit wordt bevorderd is in het belang van allen. Dat is het wat wy zoo hard noodig hebben. Niet het eigen belang, niet zelf op den voorgrond komen, maar het belang van het algemeen te dienen. Dat is ook het doel, dat de regeering zich stelt en ook het doel van de padvindersbeweging.

En daarom kan ik als minister van Onderwijs, K. en W. zoo hartgrondig en volkomen op de gezondheid drinken van de Nederlandsche padvindersbeweging, die tot in lengte van dagen haar bloei moge zien toenemen."

Na deze rede heeft generaal-majoor Colette, oudste lid van den Raad der Vereeniging, aan vice-admiraal Rambonnet een bedrag van *f* 10.000,— aangeboden voor het Rambonnet-fonds welk bedrag bestemd is voor het buitencentrum naby den Haag.

De Hoofdverkenner heeft daarna voor de hem gebrachte hulde en voor het schoone geschenk bedankt.

Daar de aanzittenden niet op tijd terug konden zijn in de groote zaal van den Dierentuin, waar demonstraties werden ten tooneele gebracht, hebben een 150 Amsterdamsche leiders, Voortrekkers en Verkenners, die weer met den trein naar huis moesten, onder leiding van hun Distr.-Commissaris Mak van Waay, gedurende het diner een yell geuit en een gelegenheidslied gezongen.

De Demonstraties

De demonstraties op het tooneel van de groote Dierentuinzaal dienden voor een publiek van over de 5000 personen en zoodoende kon met niet minder worden volstaan dan drie voorstellingen, waarvan de eerste des n.m. 2.30 begon. Voor de Wild-West Show was zulks een welkome gelegenheid voor generale repetitie, daar als raamwerk het stukje gebruikt werd, dat we in in „De Verkenner" van Januari l.l. publiceerden, doch tal van losse demon-

straties werden ingelascht, als zweepknallen (Verkenner van de Gouden Pijl, den Haag), cowboy-dans (Mr. Hubeek), troepkardrill (Archipeltroep den Haag), ropespinning (V.T.'s van Archipelstam), zangnummer (Nakotastam, Amsterdam) matrozendans (Bn. v. Pallandttroep, den Haag) en duikelende Indianen (Gouden Pijl, den Haag). Ook voor de repetitie van het grond-stuk waren slechts drie weken beschikbaar geweest. Dat alles zoo vlot en prettig liep, was in de eerste plaats te danken aan de goede samenwerking en onderlinge hulpvaardigheid, alsmede aan het geestdriftig spel der hoofdpersonen: de reiziger: Akeela Rijks (den Haag), zijn bediende: Kees Scholte (Bn. v. Pallanttroep), Abel, hoofdcowboy: Cor Vermeer (Gouden Pijl), het opperhoofd: Jan Ligthart (Bn. v. Pallanttroep). Rijks heeft met zijn Reiziger à la Buzeau, voor een publiek van duizenden weer troimfen gevierd. Vaandrig Goedel begeleidde verdienstelijk aan den vleugel de gezongen liedjes.

Toen de Welpen demonstreerden in de eerste opvoering, kwam de Hoofdverkenner de zaal binnen. Na horderoep met opzeggen van Welpenwet en -belofte, en Padvinderswet en -belofte, zongen alle aanwezigen, aangevoerd door een koor van Gidsen en Helpers op het tooneel, het verjaringsliedje. De Horde van Akeela Schneller, Schiedam, voerde een Rimboe-spel op, dat met entrain werd gespeeld en met zorg en zeer smaakvol was gecostumeerd. Het koor van Gidsen zong hierna „Wij willen niet marcheeren" met bijbehoorende bewegingen, en alle Welpen: „Holland ze zeggen", „Schipper Ahoy", „Hopsa-heisasa" en „A boat, a boat".

Zooals steeds, ging ook van deze Welpen-demonstraties de bekoring uit van het frissche, spontane, zich-zelf-niet-bewuste. Die frissche, hooge stemmetjes, de gezichten vol spanning van de groote gebeurtenis op een tooneel te staan met zijn helle lichten en schijnwerpers, de pret in het acteeren der rimboe-dieren, het is alles zoo zuiver en echt, dat het ontroering wekt. Met een glans van innig genoegen op zijn gelaat volgde de Oude Wolf Rambonnet de prestaties van zijn Jonge Wolven, die zich met hart en ziel hebben gegeven. Een woord van hulde aan Mevrouw Pippel-Clatworthy, A.D.C. voor Welpen district Den Haag, die haar groote Horde uitstekend had voorbereid en met behulp van haar staf van Oude Wolven de wriemelende, bewegelijke massa goed in de hand had.

De laatste en derde uitvoering werd ingeleid door uitstekend duikelen (Gr. 5 Utrecht), een zeer chique nummer vendelzwaaien (Voortrekkers Haarlem), een verrassend goed nummer fluiten op gewone kwartjesfluitjes (door Gr. 1 Middelburg), een geestige doedelzak-band-imitatie (door de Utrechtsche Mustangs) en een kranig nummer gymnastiek (door den Calandtroep te Rotterdam).

Dan, tot slot, weer de Wild-West, met een extra schepje er bovenop. De Prins, de Hoofdverkenner en alle verdere aanwezigen hadden zichtbaar in dit nummer het grootste pleizier en daarom werd er met élan gespeeld,

hoewel de acteurs zoowat rond twaalf uur reeds zonder te zitten op de been waren.

En heelemaal tot slot: Pom van Voorthuysen met een slotyell, welke hij met de bekende zwier in een wip het auditorium leerde. Zelfs Z.K.H. stond met groot enthousiasme mee te yellen.

Het belletje.

Het gordijn knerst dicht.

Finis!

De persen wachten op deze copy, maar we willen niet sluiten, alvorens we nog een woord van waardeering hebben neergeschreven voor het vaste personeel van het Nationaal Hoofdkwartier, dat, bijgestaan door commissies voor huisvesting, reizen enz., zulk een berg werk heeft moeten verzetten. Tot laat in den avond is er, met opoffering van vrijen ijtd en maaltijden, doorgearbeid. Dit was meer dan hun plicht: dit was het vaste willen, dat de huldiging moest slagen, hun hulde-door-de-daad uit gevoelens van vriendschap en hoogachting voor onzen leider, Hoofdverkenner Rambonnet. Ik weet dat zij geen dank vragen, dat zij het, onder de bezielende leiding van den organisator van het geheel, kolonel Diemont, met liefde hebben gedaan, maar die kleine dappere staf mag toch ook wel eens even in het zonnetje worden gezet. Hetgeen ik hierbij doe.

JAN SCHAAP.

TAFELREDE 10 MAART '34 VAN Mr. P. VAN KLEFFENS.

Met schroom heb ik de uitnoodiging aangenomen om aan dezen disch te trachten de gevoelens te vertolken, die het leiderscorps der N.P.V. jegens U bezielen.

Het leek mij in het algemeen al uiterst moeilijk om op een, alle aanwezigen bevredigende wijze, in kort bestek een beeld te geven van Uwe beteekenis voor de padvindresbeweging in ons land; en daarbij komt, dat mij elke training als spreker ontbreekt.

Dat ik die schroom overwonnen heb, vindt uitsluitend zijn oorzaak in het voorbeeld, dat U zelf zoo herhaaldelijk hebt gegeven om, nog op Uw leeftijd, als een goed verkenner nieuwe terreinen voor activiteiten te betreden en elke gelegenheid tot training in tevoren nog niet beoefende vaardigheden te benutten; met een beroep op die les heb ik de opdracht aanvaard

Wij weten allen, dat Gij de bewijzen van dankbaarheid en waardeering, die de N.P.V. en met haar de jeugd van heden en toekomst in zoo hooge mate verschuldigd is, het liefst tot uiting ziet komen in het enthousiasme van den jongen voor het spel van verkennen en voor zijn corps, en in de resultaten der training; dat enthousiasme hebben de jongens U heden-

middag getoond in de huldiging van den persoon van hun leider; straks zullen bewijzen van het peil der training worden gegeven.

Wij hopen, dat beide U de grootste voldoening van dezen dag zullen schenken.

Maar toch.... wij zouden een leemte gevoelen, indien vandaag niet ook, zij het dan gebrekkig, in *woorden* uitdrukking werd gegeven aan die waardeering.

Zij geldt allereerst Uw persoonlijkheid als leider.

Toen in 1920 de N.P.V. dreigde vast te loopen op de zandbanken van paedagogiek en rhetoriek, hebt Gij de leiding op U genomen en het schip gestuurd naar Uw eigen terrein, de volle zee.

In een journalistieke herinnering aan Uw ministerschap vond ik deze karakteristiek: „Hij bracht de frissche zeelucht mee in de vergaderzaal". Voor de Kamers was dat een verkwikking, de N.P.V. zou daarmede niet geholpen zijn geweest.

Gij zijt begonnen haar uit de vergaderzaal in de frissche buitenlucht te halen, de eenige plaats trouwens, waar zij kan gedijen, en Gij hebt haar daarmede weer geplaatst op het spoor, dat de Chief Scout heeft aangegeven.

In het tijdvak, dat Gij aan het hoofd der vereeniging hebt gestaan, is er een totale ommeker gekomen in de waardeering van leiderschap. In 1920, de tijd der nivelleeringstendenzen, was men huiverig te erkennen de gaven van hen, die met hoofd en schouders boven de menigte uitstaken; gelukkig heeft de N.P.V. tijdig het noodlottige van die vrees erkend en dat is haar redding geweest.

Thans verwachten velen van een leider alles en ontkennen de waarde van de persoonlijkheid der geleiden.

Maar te midden van die wisselende stroomingen is het karakter van Uw leiding ongewijzig gebleven, omdat Gij steeds als Uw taak hebt beschouwd, niet, om, zooals U hetzelf eens hebt uitgedrukt, den wil van den leider op te leggen van buitenaf, maar om Uw volgelingen te leeren te willen van binnen uit.

Uw leiding was in de eerste plaats inspireerend voorbeeld.

In 1924 hebt Gij als 14-jarig verkenner gedurende 2 weken het spel van verkennen gespeeld met den ernst, die het kenmerk is van elk goed gespeeld spel. En het zullen vooral Uw patrouillegenooten zijn, die een onuitwischbare herinnering bewaren aan den tijd, waarin zij met U in de kleine gemeenschap, die de patrouille vormt, het genot van het kampleven, de spanning der patrouillewedstrijden en bovenal de hechte kameraadschap hebben beleefd, die een verkennerskamp kan verschaffen.

Als vrije-tijdsbezigheid koos U die, welke de meeste inspanning en con-

centratie eischte; rope spinning — en U hadt de voldoening, dat na korten tijd de uilen trotsch konden zijn op hun rope spinner.

En zooals Gij Uw taak als verkenner, den eenen dag als patrouilleleider, den anderen dag als koksmaat, vervulde met volledige overgave aan het spel, zoo verricht Gij ook Uw taak als Hoofdverkenner; op beide samenstellende deelen van dezen titel moet gelijken nadruk worden gelegd.

Gij waart een sterk bindend element in de uilenpatrouille. Gij zijt het symbool van de eenheid van het Nederlandsche Verkennerscorps. Steeds hebt Gij er voor gestreden, dat alle padvinders in ons land één nationale eenheid zouden vormen en als zoodanig deel zouden uitmaken van de internationale broederschap van padvinders.

Dat streven is niet steeds erkend; men heeft speciaal in de besluiten, die het vorige jaar genomen zijn, gezien een verwaarloozing dier eenheidsgedachte.

Maar zij, die zoo dachten, zagen daarbij over het hoofd, dat Gij een voorbeeld gaaft van onvoorwaardelijken trouw aan en loyaliteit tegenover dengeen, dien Gij U als leider hebt gekozen, den Chief Scout. Het was U mogelijk geweest om de stormschade, die de N.P.V. het vorige jaar heeft gekregen. te ontgaan door een vluchthaven binnen te loopen. Maar Gij zijt Uw koers trouw gebleven, ondanks de gevolgen, die U daarvan kondt verwachten en die U leed hebben gedaan.

En die trouw werd gesteund door Uw geloof in het groote belang van het spel van verkennen voor de toekomst van individu en gemeenschap als tegenwicht tegen de overwegend schoolsche opleiding, waarvan de tegenwoordige jeugd, ik mag wel zeggen, het slachtoffer is.

Dat geloof, dat bij U, evenals bij den Chief Scout, gegroeid is in „The Varsity of Life", en dat spreekt uit al Uw daden en al Uw woorden, is ongeschokt gebleven, ondanks de teleurstellingen welke Uw deel zijn geweest.

Ook wij, leiders, vinden teleurstellingen op ons pad, doch die worden meerendeels gecompenseerd, door de resultaten, die wij kunnen waarnemen door ons nauwe contact met de jongens. Tusschen U en de jongens is de afstand uiteraard grooter en veel, wat dank zij U bereikt wordt, blijft voor U verborgen.

Maar ik twijfel niet, of tijdens de dagen, die U te midden van het kampeerende verkennerscorps doorbrengt, zooals in het nationale kamp en bij de jaarlijksche patrouillewedstrijden, wordt dat geloof bevestigd en versterkt.

Doch ook een enkele vergelijking tusschen 1920 en 1934 toont duidelijk aan, wat Gij ondanks tegenslagen hebt bereikt.

In de eerste vergadering van het hoofdbestuur, die U leidde, stelt U de vraag, waarom de padvindersbeweging, ondanks hare innerlijke waarde, in

ons land nog geen grootere vlucht had genomen. U zag de oorzaak daarvan in drieërlei gemis: n.l. aan een vaste bron van inkomsten voor de vereeniging, aan gelegenheid voor het vormen van leiders en aan een centrale leiding.

Gij hebt in alle drie leemten voorzien en wij kunnen ons thans niet meer voorstellen, hoe wij ons werk zouden kunnen doen zonder de leiderscursussen en zonder centrale leiding.

Als ik den Chief Scout zou mogen vergelijken met den scheppenden kunstenaar, den componist van het spel van verkennen, dan zou ik U willen noemen den dirigent, die de uitvoering van die compositie leidt, haar herschept met volledige overgave aan het genie van den schepper, in dien zin, dat zij spreekt tot den Nederlandschen volksaard.

Wij moeten erkennen, dat wij het U niet steeds gemakkelijk hebben gemaakt, om eenheid in de wedergave van het werk te bereiken.

Maar ik meen U wel de verzekering te mogen geven, dat zij, aan wien Gij het juiste begrip daarvan hebt bijgebracht, uit innerlijke overtuiging hun partij zoo goed mogelijk trachten te spelen en dat zij het als een voorrecht beschouwen musici te zijn in een orkest, dat onder Uwe bezielende leiding de schepping van den Chief Scout vertolkt.

Ik meen dit hier uitdrukkelijk te moeten zeggen, omdat wel de vrees is geuit, dat de organisatie der N.P.V. tot een leiding met dictatorale neigingen aanleiding geeft.

Wie U kent, weet wel beter, maar ik zou hen, die dezen vrees koesteren, willen vragen: kan ooit een orkest iets bereiken, dat zich niet onvoorwaardelijk ondergeschikt maakt aan de taak, die het zich stelde, het weergeven van de bedoelingen van den componist en aan den leider, die daarin het voorbeeld geeft.

Dat de juistheid van Uw inzicht en de waarde van Uw arbeid door den Chief Scout zoo treffend werden erkend, toen Gij in het nationale kamp uit zijne handen de Zilveren Wolf ontvingt, is stellig voor U een voldoening geweest; het groote enthousiasme, waaraan het geheele verkennerscorps toen uiting gaf, zal U getoond hebben, welk een vreugde die erkenning bij Uw volgelingen heeft gewekt.

Uw 70ste verjaardag geeft jong en oud in de N.P.V. thans een welkome gelegenheid om U opnieuw te toonen, hoezeer zij Uw geloof in de padvindersbeweging, Uw trouw aan hare beginselen en Uw voorbeeld als verkenner weet te waardeeren.

Wij spreken daarbij den wensch uit, dat wij U op het schip der N.P.V., dat Gij steeds met zoo'n vast en vertrouwenwekkend beleid hebt gestuurd, nog lang mogen zien staan: „Op den uitkijk en aan het roer."

WINST- EN VERLIESREKENING

	Raming 1933	W. en V.r. 1933	Raming 1934
Onkosten Secretariaat	*f* 3.300.—	*f* 3.899.56	*f* 4.000.—
Salarissen Secretariaat	„ 5.000.—	„ 5.453.45	„ 6.000.—
Onkosten Buitencentrum	„ 3.000.—	„ 746.83	„ 600.—
Exploitatie Huisverblijf		„ 446.11	„ 1000.—
Reis- en verblijfkosten Hoofdkwartier	„ 2.000.—	„ 1.444.82	„ 1.800.—
Leiderscursus	„ 2.000.—	„ 1.932.63	„ 1.500.—
Training	„ 500.—	„ 766.55	„ 500.—
Koempoelan en andere bijeenkomsten	„ 300.—	„ 370.22	„ 800.—
Koersverschillen	„ —	„ 576.90	„ p.m.
Verhuiskosten	„ —	„ —	„ 500.—
Afschrijvingen:			
Verbouwing Buitencentrum	„ 900.—	„ 2.285.20	„ 1.000.—
Inventaris Huisverblijf	„ 250.—	„ 1.029.—	„ 300.—
Inventaris Hoofdkwartier	„ 200.—	„ 257.25	„ 400.—
Bibliotheek	„ —	„ 6.28	„ 200.—
Cursusmaterieel Ommen	„ 150.—	„ 343.50	„ 250.—
Goederen	„ —	„ 106.55	„ —
Int. Jamboree en Conferentie '33	„ 500.—	„ —	„ —
Winst	„ —	„ 33.21	„ —
	f 18.100.—	*f* 19.698.06	*f* 18.850.—

OVER 1933 EN BEGROOTING 1934.

	Raming 1933	W. en V.r. 1933	Raming 1934
Winst Verkoopafdeeling	*f* 3.000.—	*f* 6.894.63	*f* 7.000.—
Contributie leden	„ 2.750.—	„ 2.931.76	„ 2.000.—
Bijdragen begunstigers	„ 4.500.—	„ 4.531.50	„ 4.000.—
Giften	„ 300.—	„ 1.444.13	„ 1.000.—
Exploitatie Weest Paraat	p.m.	„ 828.04	„ 500.—
Liquidatie Verhuurafdeeling Ommen .....—	p.m.	„ 117.—	„ —
Welpenhuis, Ommen	p.m.	„ 17.50	„ —
Interest	„ 1.200.—	„ 1.792.05	„ 1.500.—
Interest belegd Rambonnetfonds	„ 1.200.—	„ 1.141.46	„ 1.500.—
Geraamd nadeelig saldo	„ 5.150.—	„ —	„ 1.350.—
	f 18.100.—	*f* 19.698.06	*f* 18.850.—

BALANS PER 31 DECEMBER 1933.

Terrein „Het Laar", Ommen		ƒ 8.426.58
Verbouwing Buitencentrum	ƒ 3.785.20	
afschrijving 1933	„ 2.285.20	
		„ 1.500.—
Rechten op onroerende goederen		„ 2.—
Inventarissen:		
Hoofdkwartier	„ 507.25	
afschrijving 1933	„ 257.25	
		„ 250.—
Drukwerk		„ 1.—
Bibliotheek	„ 7.28	
afschrijving 1933	„ 6.28	
		„ 1.—
Huisverblijf Ommen	„ 1.030.—	
afschrijving 1933	„ 1.029.—	
		„ 1.—
Cantine		„ 1.—
Afdeeling Verhuur		„ 1.—
Cursusmaterieel, Ommen	„ 344.50	
afschrijving 1933	„ 343.50	
		„ 1.—
Verkoopafdeeling		„ 35.999.48
Belegd Rambonnetfonds		„ 22.901.25
Diverse vorderingen		„ 2.361.47
Kas	„ 38.78	
Bank	„ 4.528.66	
Postrekening	„ 757.97	
		„ 5.325.41
		ƒ 76.772.19

Rambonnetfonds		ƒ 25.100.94
Reserve voor koersverschillen op effecten		„ 570.86
Burgersfonds		„ 3.000.—
Diverse crediteuren		„ 1.941.10
Kapitaal der Vereeniging	ƒ46.126.08	
Winstsaldo 1933	„ 33.21	
		„ 46.159.29
		ƒ 76.772.19

BALANS VERKOOPAFDEELING PER 31 DECEMBER 1933.

Voorraden:				
Kleeding		ƒ 10.548.35		
Uitrusting		„ 3.894.25		
Insignes		„ 3.629.43		
Drukwerken		„ 4.072.97		
bij Agenten		„ 15.395.20		
		ƒ 37.540.19		
af: Reserve voor prijsdaling		„ 1.768.17		
			ƒ	35.772.02
Boeken in gez. rek. met uitgever		ƒ 5.942.30		
af: Reserve voor prijsdaling		„ 807.56		
			„	5.134.74
Film			„	1.—
Inrichting Verkoopafdeeling			„	1.—
Kantoormeubelen			„	1.—
Debiteuren			„	5.869.24
Kas		ƒ 839.11		
Postrekening		„ 704.11		
			„	1.543.22
			ƒ	48.349.22

Diverse crediteuren		ƒ 8.329.74
Nog te betalen onkosten en salarissen		„ 1.620.—
Reserve dubieuze debiteuren		„ 2.400.—
Vereeniging	ƒ 29.104.85	
Voordeelig saldo 1933	„ 6.894.63	
		„ 35.999.48
		ƒ 48.349.22

WINST- EN VERLIESREKENING VERKOOPAFDEELING 1933.

	1932	1933
Onkosten	ƒ 5.486.18	ƒ 5.801.65
Salarissen	„ 5.931.89	„ 5.374.—
Interest	„ 1.848.82	„ 1.746.20
Afschrijvingen:		
Inrichting verkoopafdeeling	„ 200.—	„ 756.41
Film	„ 90.95	„ 399.—
Reserv. prijsdaling voorraden	„ 1.768.17	„ —
Reserve dubieuze debiteuren	„ —	„ 2.505.55
Voordeelig saldo	„ 3.699.67	„ 6.894.63
	ƒ 19.025.68	ƒ 23.477.44

	1932	1933
Kleeding	ƒ 8.003.78	ƒ 11.160.94
Uitrusting	„ 3.726.91	„ 4.487.61
Insignes	„ 3.969.93	„ 3.903.34
Drukwerk	„ 3.536.49	„ 3.925.55
Boeken in gez. rek. met uitgever	„ *211.43*	„ —
	ƒ 19.025.68	ƒ 23.477.44

In het onderstaande volgt een toelichting op de posten van de balans en de winst- en verliesrekening van de Vereeniging, voor zoover bijzonderheden zulks noodig maken.

TOELICHTING BALANS.

Verbouwing Buitencentrum. — Vermeerderd met kosten verbouwing woning huisbewaarder *f* 785,20.

Inventarissen — aankoopen in 1933:

Hoofdkwartier	*f* 7,25
Huisverblijf, Ommen	*f* 30,—
Bibliotheek	*f* 6,28
Cursusmaterieel, Ommen	*f* 44,50

Verkoopafdeeling. — De door de vereeniging in de afdeeling Verkoop belegde gelden, waarover 5% rente wordt berekend.

Belegd Rambonnetfonds. — De beurswaarde der navolgende effecten:

f 2.000,—	4 %	Nederland 1933 I	à 100¾	*f*	2.015,—
$ 2.000,—	5½ %	Nederl.-Indië 1921 D	à 100	*f*	5.000,—
f 1.000,—	5 %	Noord-Holl. Grondcrediet	à 99½	*f*	995,—
f 2.000,—	4½ %	Zuid-Holl. Hyp. Bank	à 99½	*f*	1.990,—
f 5.000,—	5 %	Amsterd. Scheepsverb. Bank	à 61⅛	*f*	3.056.25
f 1.000,—	4½ %	Bank v. Ned. Gemeenten	à 99¾	*f*	997,50
f 5.000,—	5 %	Ned. Bankinstelling v. Waarden, enz.	à 56	*f*	2.800,—
f 1.000,—	5 %	Ned.-Ind. Spoor '15	à 76½	*f*	765,—
f 3.000,—	4½ %	v. d. Bergh's fabr. '31	à 101¼	*f*	3.037 50
f 1.000,—	5 %	Deensch Rijksw. fonds '27	à 82	*f*	820,—
Zw. frs 3.000,—	Intern.	Padv. Châlet, Kandersteg	à 95	*f*	1.425,—
				f	22.901,25

Effecten. — Per 31 December 1933 overgeboekt naar Belegd Rambonnetfonds ter aanvulling van deze belegging.

Diverse vorderingen.

J. P. Woortman — saldo inclusief rente	*f* 1.089,07
Deensche Padvinders, Kampgeld Nationaal Kamp	*f* 645,—
Nog te vorderen interest per balansdatum	*f* 435,18
Diversen	*f* 192,22
	f 2.361,47

Burgersfonds *f* 3.000,—.

In beheer bij de Vereeniging.

Diverse crediteuren.

Vooruitbetaalde bijdragen begunstigers *f* 127,50; nog te betalen onkosten

secretariaat, salarissen secretariaat, reis- en verblijfkosten Hoofdkwartier, enz.

TOELICHTING WINST- EN VERLIESREKENING.

Exploitatie Huiverblijf.

De vermindering van dit nadeelig saldo in vergelijking met vorig jaar bedraagt ca. *f* 1.000,— en is ontstaan door een ca. *f* 1.900,— hoogere ontvangst aan pensiongelden.

Winst afdeeling Verkoop.

De winst over 1933 ad *f* 6.894,63 komt ten bate der vereeniging.

GEVONDEN VOORWERPEN

défilé, rally en demonstraties op 10 Maart 1934.

De navolgende gevonden voorwerpen berusten op het Nat. Hoofdkwartier en kunnen worden afgehaald of worden op aanvraag, tegen vergoeding van porti, aan rechthebbenden toegezonden:

een aantal p.v. stokken, waaronder een met patr. vlag Uil (rood-zwart), zwart onderstok vlaggenstok, alluminium veldflesch met vilt overtrek, wit shirt met groene lelie, kleine rugzakken, welpen-broodzakken, blauwe jongens regenjas (Falcon), 1 paar zwarte gym. schoentjes, bouffante grijs met wit en zwart, kleine leeren tasch met beker, groene en witte beker.

KAMPCENTRALE „HAARLEM EN NOORDERKWARTIER".

Bovengenoemde Kampcentrale (K.C.) is opgericht in September 1933, door de verschillende V.T.-stammen uit beide districten, en hoopt haar werkzaamheden dit jaar te kunnen beginnen. De K.C. stelt zich ten doel kampterreinen en overnachtgelegenheden te verschaffen, voorzoover dat mogelijk is, aan leden (Leiders) van onze Vereeniging, voor Welpen, Verkenners en Voortrekkers. Het voorloopig adres der K.C. is: Oubaas L.N.A. v/d PLANK, Bergerweg 12, Alkmaar.

Voorwaarden:

1. Inlichtingen gratis, mits porto voor antwoord ingesloten.
2. Bij gebruikmaking van één der terreinen of gelegenheden, verplicht men zich tot opgave daarvan aan de K.C., eveneens aan de e.v. uit te oefenen contrôle door of namens de K.C.

Enkele van de voornaamste kampplaatsen zullen in „Weest Paraat" en „De Huifkar" vermeld worden; overigens — en voor volledíger inlichtingen — adres boven.

1. *Texel:* Badplaats „De Koog". Eigenaar: Staatsboschbeheer, aantal onbeperkt, geschikt voor vast kamp en trektochten, koken op primussen, fourage enz. ter plaatse, zwem- en baadgelegenheid aan het strand, con-

dities nader overeen te komen, aanvragen pl.m. 2 maanden tevoren aan: Boschwachter „Staatsboschbeheer", Westermient te Texel, postzegel voor antwoord insluiten.

2. *Texel* (Den Hoorn): Eigenaar: dhr. Brands, totaal aantal 60, geschikt voor vast kamp en trektochten, stookgelegenheid, hout koopen en zoeken, fourage ter plaatse, zwemmen enz. aan het strand (per fiets 20 minuten), condities nader overeen te komen, aanvragen pl.m 1 maand tevoren aan den heer Brands, Den Hoorn, Texel. Postzegel voor antwoord insluiten.

3. *Den Helder:* Gemeentegrond „De Donkere Duinen", aantal onbepaald, geschikt voor vast kamp en trektochten, koken op primussen of op strand (15 min. gaans), hout zoeken op strand, fourage in Den Helder (plm. 15 min.), zwem- en baadgelegenheid strand, kosten geen, aanvragen schriftelijk (met postzegel voor antwoord) aan Boschwachter „Donkere Duinen", Den Helder, of bij aankomst.

NATUURSTUDIE OP TERSCHELLING.

Elke zomer houdt de Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging een kamp waar jeugdleiders in den wijdsten zin van het woord een bepaald landschap bestudeeren. En met succes; gedurende het vijfjarig bestaan is het deelnemertal steeds gegroeid, door het aanstekelijk enthousiasme van hen, die de excursiedagen hebben medegemaakt.

Nadat in 1933 in Epen Z.L. werd gekampeerd, en dus de studie zich hoofdzakelijk bewoog op het terrein van de geologie en de midden-europeesche flora, is voor 24—31 Juli 1934 een kampplaats uitgezocht op het eiland Terschelling, waar de geheele duinvorming van A tot Z is waar te nemen en waar wad en strandweide, kwelder en duinbebossching prachtig studiemateriaal opleveren voor de ornithologen, de plantkundigen en zoölogen.

De excursies zullen worden geleid door Prof. Dr. L. G. M. Baas Becking, Dr. J. W. van Dieren, Ir. W. Feekes, Dr. Th. van Lohuizen, Dr. A. Scheygrond, Jan P. Stijbos en Dr. D. M. de Vries, die allen van hun speciale standpunt zullen belichten hoe op elk terreindeel de geheele planten- en diergemeenschap samenhangt en verband houdt met de levensomstandigheden.

De jeugdleiders, die tot nu toe de kampen bezochten, kwamen

uit de kringen van het onderwijs, voorbereidend, lager en middelbaar, en uit de jeugdorganisaties; hun getal werd aangevuld door leden van de Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging en de oudere leden van de Nederlandsche Jeugdbond voor Natuurstudie, een groep enthousiaste natuurliefhebbers van achttien tot zeventig jaar.

De kampcommissie van het Leiderskamp voor Natuurstudie, onder voorzitterschap van Dr. Joh. H. van Burkom, heeft voor Terschelling het kampgeld bepaald op *f* 15.00 voor jeugdleiders, *f* 20.00 voor leden van de Nederl. Natuurh. Vereeniging en de Nederl. Jeugdb. v. Natuurstudie en verwacht spoedig de eerste aangiften bij de secretaresse, Mevr. H. N. Ruinen—De Vos, Nic. Beetsstraat 1, Arnhem, bij wie inlichtingen, circulaires en aangifte-formulieren zijn te verkrijgen.

VAN DE RAADSROTS

Oude Wolven!

De tijd gaat door en we naderen den aanvangsdatum van ons kamp te Ommen. Ik hoor van den heer Pompe, dat er nog plaats is voor meerdere deelname. Zij, die van plan zijn aan het kamp deel te nemen, worden verzocht dit onverwijld aan den heer Pompe op te geven.

Nadat zoovelen om een dergelijk kamp hebben gevraagd, zou het jammer zijn als het door gebrek aan deelname niet kon doorgaan.

Wacht niet tot het laatste oogenblik; zij, die echter eerst op het laatste oogenblik weten, dat ze kunnen deelnemen, zullen natuurlijk niet worden geweigerd, doch er moet zooveel worden geregeld en deze regeling houden ten nauwste verband met het aantal deelnemers. Uit hetgeen in voorbereiding is blijkt, dat dit kamp een „smakelijke hap" zal worden.

Hartelijke wolvengroeten aan allen.

L. D. v. DOORN-CHESSELL,
H. K. C. v. Welpen.

KAMPEEREN IN LUXEMBURG.

De Padvinders-Vereeniging in Luxemburg heeft de beschikking over kampeerterreinen over het geheele land, benevens troephuizen waar overnacht kan worden. Ook buitenlandsche troepen kunnen daarvan gebruik maken. De Luxemburgsche Vereeniging is gaarne bereid daarbij hare medewerking te verleenen, doch aanvragen moeten haar minstens zes weken te voren bereiken door tusschenkomst van ons eigen Hoofdkwartier.

De Com. v. h. Buitenland.

DE C.J.M.V.-PADVINDERS*)

Onze Districts-bijeenkomsten te Haarlem en Rotterdam hebben tot het gewenschte resultaat geleid. De laatste bijeenkomst in dit seizoen zal gehouden worden op 22 Maart te 's-Gravenhage; hier zullen bijeenkomen de Leid(st)ers der afdeelingen: 's-Gravenhage, Leiden, Lisse, Katwijk.

Aan de voorbereiding voor het jaarlijksch weekend zijn wij wederom druk bezig; de datums zijn vastgesteld op 26—27 Mei, op welke datum de Ernst-Sillehoeve ter onzer beschikking is.

Op verzoek van de internationale organisatie der „Y.M.C.A.-Scouts", waarvan het Centraal Bureau te Genève gevestigd is, zal onze voorzitter, Ds. W. M. A. Kalkman als vertegenwoordiger voor Holland optreden. Hierdoor is een beter contact met den Wereldbond verkregen en kunnen wij geregelder mededeelingen daaromtrent doen. Als vertegenwoordiger van den Wereldbond, heeft de heer Tracy Strong zitting in het Internationaal Bureau te Londen.

Den laatsten tijd komen zoowel aan het Secretariaat als bij den Voorzitter vragen in, welke zeer nauw verband houden met de verhoudingen hier te lande. In opdracht van den voorzitter drukken wij hieronder de in 1927 gesloten overeenkomst af, welke overeenkomst nog steeds ongewijzigd van kracht is.

Q.

---

*) Nieuwe Rijn 51, Leiden.

AFSCHRIFT.

Overeenkomst tusschen de Vereeniging C.J.M.V.-Padvinders in Nederland en de Vereeniging de Nederlandsche Padvinders.

1 Alle troepen v. d. C.J.M.V.-PADVINDERS IN NEDERLAND zijn „speciale troepen" volgens de spelregels van de N.P.V, en zijn gehouden aan de „spelregels".

2. In deze „spelregels" wordt een bepaling opgenomen, waardoor speciale troepen van landelijke corporaties, opgericht ingevolge een overeenkomst tusschen eenige godsdienstige vereeniging en de N. P. V., de oorspronkelijke belofte (zooals die ook door het Internationaal Bureau werd overgenomen) kunnen laten afleggen, indien dit bij het tot stand komen van de overeenkomst wordt verlangd.

3 Wanneer een speciale troep zich „C.J.M.V.-Troep" noemt, zonder daartoe gemachtigd te zijn door het Bestuur van de C.J.M.V.-Padvinders in Nederland, wordt ze door de N.P.V. niet als speciale troep ingeschreven.

4. De Voorzitter van de C J.M.V.-Padvinders in Nederland wordt door het Bestuur van de N.P.V. benoemd tot Hoofdkwartierscommissaris voor C.J.M.V.-Padvinders.

5. Algemeene mededeelingen van het Hoofdkwartier aan de troepen worden voor de C.J.M.V.-Troepen gefiatteerd door den Hoofdkwartier-commissaris voor C.J.M.V.-Padvinders.

6. Door de N.P.V. wordt jaarlijksch de helft van het bedrag, dat door C.J.M.V. padvinders, welpen, voortrekkers en leiders aan contributie wordt betaald, gestort in de kas van de „C.J.M.V.-Padvinders in Nederland".

7. Elke C.J.M.V. welp, padvinder, voortrekker of bekleeder van een uitvoerenden rang in de N.P.V. is verplicht het insigne van den Wereldbond van C.J.M.V.'s te dragen op den rechterborstzak.

8. De Afdeelingsbesturen volgens de statuten der Vereeniging „de C.J.M.V.-Padvinders in Nederland" worden door de Vereeniging de Nederlandsche Padvinders erkend als spe-

ciale troepcomité's, welke dus de rechten en plichten tegenover de Vereeniging „de C.J.M.V.-Padvinders in Nederland" bezitten, neergelegd in de statuten van laatstgenoemde vereeniging, welke statuten door het Bestuur der Vereeniging „De Nederlandsche Padvinders" worden erkend.

Aldus opgemaakt den 8sten September 1927.

Het Bestuur der Ver. „De Nederlandsche Padvinders",

w.g. A. DE FREMERY, Secretaris. J. J. RAMBONNET, Voorzitter.

Het Dagelijksch Bestuur der Vereeniging „De C.J.M.V.-Padvinders in Nederland",

w.g. C. FERGUSON, Voorzitter. A. LUITWIELER, Secretaris.

JOH. J. BUITENDIJK, Penningmeester.

UITVOERING DER C.J.M.V.-PADVINDERS DEN HAAG

De Haagsche C.J.M.V. Padvinders Vereeniging geeft op 13 April haar jaarlijksche uitvoering in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen.

Voor de velen, die deze uitvoeringen voorgaande jaren bijwoonden, zal het bericht, dat de hoofdrol in de thans op te voeren nieuwe Padvindersrevue: *„Waarom niet?"* weder zal gespeeld worden door Akeela Rijks, een aansporing temeer zijn, om ook dit jaar van de partij te zijn.

De muziek, als begeleiding van de talrijke zangnummers, werd speciaal voor dit doel gecomponeerd door den bekenden Haagschen musicus-dirigent John Beck, die tevens de muzikale leiding van den avond heeft.

Alles bijeen genomen belooft het weer een genoeglijke avond te worden. De sterk gereduceerde prijzen stellen een ieder in de gelegenheid dezen avond bij te wonen. Er worden, ten gerieve van hen die zich tijdig van plaatsen willen voorzien, gedrukte circulaires uitgereikt, waarop alle verlangde gegevens omtrent

prijzen der plaatsen en wijze van bestellen enz., uitvoerig worden verstrekt. Deze circulaires zijn te bekomen bij alle groepleiders der Haagsche C.J.M.V.-groepen en aan het Centraal-Kaartdepôt, Obrechtstraat 93, Tel. 334806.

Aan alle groepen zal een dergelijke regeling worden toegezonden.

J. W. THIERENS.

MAATSCHAPPIJ „DE RIJNSTROOM"
tot Exploitatie v. d. Tabak- en Sigarenmagazijnen der Firma
P. G. C. HAJENIUS
Opgericht in 1826
AMSTERDAM
ROKIN 92-94-96
's-GRAVENHAGE
NOORDEINDE 64

BLOEMENMAGAZIJN
M. W. Doppenberg
Lange Voorhout 91
DEN HAAG

N.V.
J. L. Meys & Zn.
PLEIN 19a
DEN HAAG
CONSERVEN

Electrische Koffiebranderij

N. V. v. h. GEBR. GEENEN

'S-GRAVENHAGE

Leveranciers van Gemeente-Instellingen

„Rostra Gymnasiorum"

Maandblad voor leerlingen van gymnasia en Lycea (Afd. A)

„DE KIM"

Maandblad voor leerlingen van H.B.S., Lyceum (Afd. B) en M. U. L. O.

Proza
Poëzie
Muziek
Tooneel
Film
Sport
Boekbespreking
Bondsnieuws

geïllustreerd

Adm.: Zwolle, Pr. Hendrikstr. 13
Ab.prijs f 1.25 per half jaar

Ad.: Utrecht Fr. Hendrikstr. 35
Ab. prijs f 1.50 per half jaar

PROEFNUMMER
NA ONTVANGST VAN 12 CENT AAN POSTZEGELS

Inhoud

Op den Uitkijk en aan het Roer. — Uit het Nationaal Hoofdkwartier. — Onze Hoofdverkenner. — De Hoofdverkenner gehuldigd. — Tafelrede 10 Maart 1934 van Mr. P. van Kleffens. — Balansen. — Berichten. — Natuurstudie op Terschelling. — Van de Raadsrots. — De C.J.M.V.-Padvinders.